

Fiskeindretninger, dels Fiskeindretninger i Forbindelse med industrielle Anlæg, gaa over til de industrielle Anlæg alene, som ikke staa i Forbindelse med Fiskeindretninger, skal jeg bemærke, at vi i den tidligere Redaktion og Loven havde paabudt regelmæssig Nabning af disse Anlæg, men dog paa en saadan Maade, at man kunde blive fri for Nabningen, naar man anlagde Fiskeveje. I Stedet for dette ere vi gaaede ind paa en Ordning, som er foreslaaet af den højtærede Landbrugsminister, hvorefter vi dele Fiskevejene i to Slags, de Fiskeveje, der ere nødvendige for at skaffe Aalehynglen Opgang, som medfører meget Lid og ringe Beføstning, og de, som ere nødvendige for Lakse og Orredens Gang. Hvad angaar Aalehynglen, bliver det paalagt enhver Ejer af et Stemmearv ved et industrielt eller andet Anlæg at skaffe Nabning og Vej, saa at Aalehynglen, Aalefaringen, kan gøre sin Vandring op mod Strømmen. Han kan gøre det ganske formløst uden at tilkalde nogen Kommission eller andet stort Apparat. Det er en Foranstaltning, som ikke vil sætte ham i nogen stor Beføstning, og naar vi sætte den ind overalt, sikre vi os, at der, i alt Fald naar denne Lov er traadt i Kraft, er fri og uhindret Passage for Aalefaringen gennem Danmarks Vandløb. Endvidere bestemmes det i disse Endringsforslag, at Ejeren af et saadant industrielt Etablissement kan af de fiskeberettigede blive tvungen til at anbringe eller taale, at der anbringes Laksetrapper og Orredtrapper, men i saa Tilfælde bliver det paa Beføstning af de i Fiskeriet interesserede, og saaledes, at der stilles i Udsigt, at Statskassen kan give Bidrag til Omkostningerne derved. Særlig, hvis Industrieren lider Tab ved Vandspild, skal Erstatningen ikke paalægges, som i Regeringens oprindelige Forslag, de fiskeriberettigede, men den skal udredes af Statskassen efter Støn af uvillige Mænd. Fremdeles beholdes der den Bestemmelse, som var i det oprindelige Regeringsforslag, at ved flere industrielle Anlæg eller andre Spørringer skal den, der spærrer Båndet, altid sørge for fri og uhindret Afgang for alle Fisk, baade for Aal og Laks. Men da der nu vil være mange Tilfælde, særlig i Egne med Hebevanding, Opstemning af større Masser til Opdyrkning af Heder og Enge, hvor Beføstningen ved Anlæg af Fiskeveje ikke vil staa i noget rimeligt Forhold til den Nytte, Fiskeriet gør, sammenlignet med den Nytte, Båndet gør, er der indsat en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren kan indrømme Undtagelser fra disse Bestemmelser, naar Omkostningerne ved Bestemmelsernes

Gennemførelse skønnes ikke at staa i noget rimeligt Forhold til det tilsigtede Formaal. Det vil altsaa kun blive i saadanne Tilfælde, hvor de fiskeriberettigede kunne antages ikke i Virkeligheden at have nogen Ret til at saa disse Bestemmelser satte igennem. Til § 3 er der stillet et Endringsforslag under Nr. 5, som blot indeholder en hensigtsmæssigere Redaktion af Paragraffen, det behøver jeg altsaa ikke at komme nærmere ind paa. Ved Endringsforslaget til § 7, om Forhandling af Undermaalkslist, er der truffet en Ordning, som indeholder det samme, som der stod i Lovforslaget, men det er udtrykt paa en klarere og bedre Maade, saa det kun kan siges at være et Fremstridt fra, hvad der var vedtaget ved 2den Behandling. Ved § 8 indtræder det Tilfælde, hvor der ikke er opnaaet Enighed mellem den højtærede Minister og Udvalget. Ministeren vil have, at Størstedelen af første Stykke skal gaa ud, nemlig Forbudet mod at bruge disse Baad til Trækning i Aaløb, naar de spærre over mere end Halvdelen af Båndets Bredde. Vi mene, at det ikke vilde være forsvareligt at lade hele Bestemmelsen gaa ud, men vi have ment at burde nærmere præcisere, hvad det er, vi have tænkt paa at opnaa ved denne Bestemmelse, nemlig at modvirke et irrationelt Kovfiskeri. Vi have særligt tænkt paa de Tilfælde, hvor Baad trækkes imod hinanden, og hvor Laksebaad trækkes mod faste Redstaber. Medens vi altsaa ikke kunne følge Ministeren i at stemme dette Stykke ud, have vi under Nr. 12 foreslaaet, at Bestemmelsen skal begrænses saaledes, at det kun skal være forbudt at bruge disse Baad ud over det halve af Båndløbet, naar det er til Baaddragning mod andet løst eller faststaaende Redskab. Med denne Redaktion tror jeg ikke, vi kunne nogen berettiget Interesse for nær. De øvrige Endringer ere rene Redaktionsændringer, som det ikke vil være nødvendigt at stænke nogen Dmtale.

Det vil dog blive nødvendigt, inden jeg slutter, at henlede Opmærksomheden paa, hvad der blev omtalt under 2den Behandling, nemlig hvem der efter § 9 skulde anses for fiskeriberettiget. Udvalget har ikke anset det for nødvendigt at stille noget Endringsforslag i saa Henseende, idet vi have haft den Tro, at der den Gang blev opnaaet fuldstændig Enighed om Forstaaelsen af Loven, saa at der ved fiskeriberettiget skulde forstås de i Fiskeriet interesserede. De Herrer ville erindre, at det var paa Dmtale ved Fastsættelsen af Regulatorerne for et langt Vandløb lige med fra Stranden og op til den første Begyndelse eller Anhyndning i nogle